

565

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 kwietnia 2011 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wprowadzenia „Krajowego programu zwalczania niektórych serotypów *Salmonella* w stadach brojlerów gatunku kura (*Gallus gallus*) na lata 2009–2011”

Na podstawie art. 57 ust. 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 września 2009 r. w sprawie wprowadzenia „Krajowego programu zwalczania niektórych serotypów *Salmonella* w stadach brojlerów gatunku kura (*Gallus gallus*) na lata 2009–2011” (Dz. U. Nr 173, poz. 1345 oraz z 2010 r. Nr 114, poz. 763) w załączniku wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1.3 po akapicie szóstym dodaje się akapit w brzmieniu:

„W roku 2009 w ramach krajowego programu zostało przebadanych 20 665 stad. Wyniki dodatnie w kierunku *Salmonella* Enteritidis i *Salmonella* Typhimurium stwierdzono w 128 próbkach pobranych urzędowo, co stanowi 0,62% stad zakażonych.”;

- 2) w ust. 1.4:

- a) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W ramach programu badania laboratoryjne będą wykonywane przez laboratoria, o których mowa w art. 25 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744 oraz z 2011 r. Nr 54, poz. 278).”;

- b) uchyla się akapit siódmy i ósmy;

- 3) ust. 1.5 otrzymuje brzmienie:

„1.5. Laboratoria, w których dokonuje się analizy próbek pobranych w ramach programu

Badanie laboratoryjne próbek pobieranych w ramach programu odbywa się w laboratoriach wyznaczonych przez Głównego Lekarza Weterynarii zgodnie z art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, z tym że w przypadkach uzasadnionych ekonomicznie lub organizacyjnie próbki pobrane przez powiatowego lekarza weterynarii w ramach programu mogą być przesłane do wyznaczonego laboratorium znajdującego się w innym województwie. W takiej sytuacji powiatowy lekarz weterynarii powiadamia wojewódzkiego lekarza weterynarii o zamiarze przesłania tych próbek do innego województwa. Wojewódzki lekarz weterynarii właściwy dla powiatu, gdzie są pobierane próbki, powiadamia wojewódzkiego lekarza weterynarii właściwego ze względu na położenie laboratorium o zamiarze przesłania próbek.

Próbki pobrane z inicjatywy hodowcy mogą również być badane w laboratoriach innych niż wyżej wymienione, które zostały zatwierdzone przez Głównego Lekarza Weterynarii w trybie art. 25a ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej w kierunku metody badawczej opisanej w zmianie do Polskiej Normy PN-EN ISO 6579:2003/A1:2007.

Wykaz laboratoriów zatwierdzonych przez Głównego Lekarza Weterynarii jest umieszczony na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii — zgodnie z art. 25 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

Laboratoria wykonujące badania w ramach programu każdorazowo oceniają efekt hamujący wzrost bakterii. W przypadku wykrycia serotypu pałeczek *Salmonella* innego niż objęty programem, należy w miarę możliwości określić ten serotyp i podać jego nazwę.

Z wykonanych badań laboratoryjnych sporządza się sprawozdanie.

W sprawozdaniu należy umieścić informacje o stadzie (numer lub oznaczenie stada oraz weterynaryjny numer identyfikacyjny gospodarstwa) i rodzaju badanego materiału. Wyniki badania każdej z próbek zawierają informacje zawarte w jednym z poniższych sformułowań:

- 1) w próbce nr ... nie wykryto pałeczek z rodzaju *Salmonella*;
- 2) w próbce nr ... wykryto 1 lub kilka z serotypów *Salmonella* objętych programem;
- 3) w próbce nr ... nie wykryto serotypu *Salmonella* objętego programem, natomiast stwierdzono obecność *Salmonella* (podać nazwę, jeśli określono serotyp);
- 4) w próbce nr ... nie wykryto pałeczek z rodzaju *Salmonella*, natomiast wykryto efekt hamujący wzrost bakterii.

Laboratoria, po uzyskaniu dodatniego wyniku badań lub uzyskaniu efektu hamującego wzrost bakterii w próbkach pobranych przez powiatowego lekarza weterynarii lub z inicjatywy hodowcy, niezwłocznie informują o tym fakcie właściwego miejscowo dla lokalizacji stada brojlerów gatunku kura (*Gallus gallus*) powiatowego lekarza weterynarii.

Laboratoria przesyłają sprawozdanie z przeprowadzonych badań do hodowcy, właściwego miejscowo powiatowego lekarza weterynarii oraz — w przypadku wyników dodatkowych — również do właściwego wojewódzkiego lekarza weterynarii.

Laboratoria na koniec okresu sprawozdawczego, na wniosek wojewódzkiego inspektora weterynarii, przygotowują sprawozdanie dotyczące badań przeprowadzonych w ramach krajowego programu zwalczania niektórych serotypów *Salmonella*.

Laboratorium przechowuje wszystkie izolaty *Salmonella* wyizolowane w ramach programu przez co najmniej 2 lata. Dodatkowo spośród izolatów *Salmonella* laboratorium przesyła do Krajowego Laboratorium Referencyjnego ds. salmonellozy wraz z odpowiednią informacją jeden szczep reprezentujący każdy stwierdzony serotyp *Salmonella* lub — w przypadku gdy nie została wykonana pełna identyfikacja serotypu — typ serologiczny w celu wykonania badań potwierdzających.”;

4) w ust. 1.7:

a) po akapicie siódmym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Częstotliwość i sposób pobierania próbek przez powiatowego lekarza weterynarii określa rozporządzenie nr 646/2007.”,

b) uchyla się akapit ósmy i dziewiąty,

c) ostatni akapit otrzymuje brzmienie:

„Kontrole urzędowe pasz przeznaczonych dla stad brojlerów gatunku kura (*Gallus gallus*) w zakresie wykrywania serotypów *Salmonella* objętych programem zostały przewidziane w Krajowym planie kontroli urzędowej pasz, przygotowanym i wdrożonym zgodnie z art. 42 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, z późn. zm.¹⁾) oraz tytułem V rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200).”;

5) w ust. 1.8 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Kontrole w rzeźniach, obejmujące m.in. badanie przedubojowe oraz poubojowe drobiu skierowanego do uboju, są prowadzone przez Inspekcję Weterynaryjną na zasadach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi. Inspekcja Weterynaryjna sprawuje również nadzór nad rozbiorem i przetwórstwem mięsa drobiowego oraz nad chłodniami składowymi.”;

6) ust. 1.9.1 otrzymuje brzmienie:

„**1.9.1.** Na potrzeby realizacji programu przyjmuje się, że stado zakażone w odniesieniu do celu wspólnotowego jest to stado brojlerów gatunku kura (*Gallus gallus*), w którym w wyniku badania próbek pobranych przez powiatowego lekarza weterynarii, zgodnie z ust. 1 i 2 załącznika do rozporządzenia nr 646/2007, wykryto w jednej lub więcej próbek *Salmonella* Enteritidis lub *Salmonella* Typhimurium (inne niż szczepy szczepionkowe) lub w próbkach tych stwierdzono efekt hamujący wzrost bakterii.”;

7) w ust. 1.9.5 po akapicie siódmym dodaje się akapity w brzmieniu:

„Powiatowy lekarz weterynarii przed ponownym wstawieniem drobiu do obiektu pobiera próbki do badań laboratoryjnych w celu określenia skuteczności wykonanego oczyszczania i odkażania. Próbkę do badań stanowią:

- 1) 4 wymazy powierzchniowe z podłoża, w szczególności z miejsc popękanych, zagłębień lub połączeń konstrukcyjnych — w laboratorium łączone w 1 próbkę zbiorczą lub
- 2) 4 wymazy powierzchniowe z kątów narożnych badanego pomieszczenia pobrane do wysokości 1 m, licząc od poziomu podłogi — w laboratorium łączone w 1 próbkę zbiorczą oraz
- 3) 3 wymazy powierzchniowe z urządzenia służącego do karmienia — każdy wymaz pobrany z 5 metrów taśmy lub rynienki paszowej lub 6 wybranych losowo karmideł — w laboratorium łączone w 1 próbkę zbiorczą, oraz
- 4) 2 wymazy powierzchniowe z systemu wentylacyjnego (każdy wymaz może być użyty do 3 wlotów lub wylotów tego systemu) — w laboratorium łączone w 1 próbkę zbiorczą, oraz
- 5) 2 wymazy powierzchniowe z magazynu jaj (z powierzchni sortownic, stołów itp.) lub z końców 5 metrów systemu przeznaczonego do zbierania zniesionych jaj (taśmy) — w laboratorium łączone w 1 próbkę zbiorczą.

W przypadku uzyskania dodatniego wyniku koszty pobrania kolejnych próbek skuteczności wykonanego oczyszczania i odkażania, dojazdu do gospodarstwa oraz do laboratorium, jak również badania laboratoryjne próbek w laboratorium, są ponoszone przez hodowcę.

Ponowne wstawienie kur do obiektu może odbyć się tylko po uzyskaniu ujemnych wyników próbek pobranych przez powiatowego lekarza weterynarii.”;

8) ust. 1.12 otrzymuje brzmienie:

„**1.12.** Ustawodawstwo krajowe odnoszące się do wdrażania programu, w tym przepisy krajowe dotyczące działalności określonej w programie:

- 1) ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437, z późn. zm.);

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 144, poz. 899, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 230, poz. 1511.

- 2) ustawa z dnia 6 września 2001 r. — Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.);
 - 3) ustawa z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590, z późn. zm.);
 - 4) ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744, z późn. zm.);
 - 5) ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z późn. zm.);
 - 6) ustawa z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.);
 - 7) ustawa z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach;
 - 8) ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. Nr 234, poz. 1570, z późn. zm.);
 - 9) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia ewidencji leczenia zwierząt i dokumentacji lekarsko-weterynaryjnej (Dz. U. Nr 100, poz. 1022);
 - 10) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 września 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych mających zastosowanie do drobiu i jaj wylęgowych (Dz. U. Nr 219, poz. 2225, z późn. zm.);
 - 11) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 7 kwietnia 2006 r. w sprawie współdziałania między organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Weterynaryjnej oraz Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie zwalczania chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 73, poz. 516);
 - 12) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 kwietnia 2006 r. w sprawie współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej, Inspekcji Handlowej, Inspekcji Transportu Drogowego, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz jednostek samorządu terytorialnego przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych (Dz. U. Nr 83, poz. 575);
 - 13) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie sposobu ustalania i wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną, sposobu i miejsc pobierania tych opłat oraz sposobu przekazywania informacji w tym zakresie Komisji Europejskiej (Dz. U. z 2007 r. Nr 2, poz. 15, z późn. zm.);
 - 14) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 grudnia 2006 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej (Dz. U. z 2007 r. Nr 5, poz. 38);
 - 15) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 maja 2007 r. w sprawie wykazu laboratoriów upoważnionych do prowadzenia badań pasz oraz pasz leczniczych w ramach urzędowej kontroli (Dz. U. Nr 98, poz. 653, z późn. zm.);
 - 16) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 października 2008 r. w sprawie sposobu prowadzenia dokumentacji obrotu detalicznego produktami leczniczymi weterynaryjnymi i wzoru tej dokumentacji (Dz. U. Nr 200, poz. 1236);
 - 17) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie rzeczoznawców wyznaczonych przez powiatowego lekarza weterynarii do przeprowadzenia szacowania (Dz. U. Nr 142, poz. 1161);
 - 18) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 56, poz. 344, z późn. zm.);
 - 19) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2010 r. w sprawie krajowych laboratoriów referencyjnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 8, poz. 38).”;
- 9) ust. 2.2—2.5 otrzymują brzmienie:
- „2.2. Struktura produkcji pasz**
- Produkcja pasz przemysłowych w Rzeczypospolitej Polskiej w 2008 r. wyniosła ogółem 7,40 mln ton ogółem, co w porównaniu do 2007 r. stanowi spadek o 130 tys. ton. Natomiast w 2006 r. produkcja wynosiła 5,56 mln ton pasz przemysłowych. Produkcja pasz dla drobiu w 2008 r. wyniosła 4,38 mln ton, co stanowi około 60% ogólnej produkcji pasz przemysłowych w Rzeczypospolitej Polskiej. O popycie na pasze decyduje przede wszystkim sytuacja na rynku drobiu.
- W strukturze produkowanych pasz dla drobiu 97—98% stanowią mieszanki pełnoporcjowe, ok. 1% mieszanki uzupełniające (koncentraty wysokobiałkowe) i 1—1,5% premiksy.

2.3. Instrukcje dotyczące dobrych praktyk gospodarowania lub inne wytyczne obowiązujące w zakresie higieny w gospodarstwach rolnych

Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znajdują zastosowanie wytyczne opracowane przez Krajowe Centrum Doradztwa Rozwoju Rolnictwa i Obszarów Wiejskich Oddział w Poznaniu w zakresie dostosowania gospodarstw rolnych do standardów Unii Europejskiej — produkcja drobiu i jaj.

Zaleca się stosowanie następujących środków bioasekuracji:

- 1) prawidłowe ogrodzenie gospodarstwa uniemożliwiające wstęp osobom postronnym oraz zwierzętom;
- 2) stosowanie zasady „cały kurnik pełny/cały kurnik pusty”;
- 3) zapewnienie odpowiednich warunków utrzymania w zakresie temperatury, wilgotności, wymiany powietrza, dostępu światła itp.;
- 4) stosowanie prawidłowej obsady kurnika;
- 5) utrzymywanie w 1 kurniku w danym stadzie drobiu w jednakowym wieku;
- 6) izolacja poszczególnych kurników przez osobną obsługę, żywienie, narzędzia itp.;
- 7) zabezpieczenie paszy przed dostępem gryzoni i dzikich ptaków;
- 8) stosowanie w żywieniu pasz kruszonych;
- 9) wyłożenie mat dezynfekcyjnych przed wjazdem na teren gospodarstwa oraz przed wejściami do poszczególnych kurników;
- 10) stosowanie oddzielnej odzieży ochronnej dla każdego stada w kurniku;
- 11) prowadzenie rejestrów wejść osób postronnych na teren gospodarstwa;
- 12) odkażanie kół pojazdów wjeżdżających na teren gospodarstwa;
- 13) regularne aktualizowanie planu zabezpieczenia gospodarstwa przeciwko gryzoniom;
- 14) prowadzenie rejestru prowadzonej regularnie dezynfekcji, dezynsekcji i deratyzacji;
- 15) zatrudnieni pracownicy powinni posiadać aktualne badania na nosicielstwo pałeczek *Salmonella*.

Dodatkowo jest dostępny szereg publikacji dotyczących zasad dobrej praktyki produkcyjnej (GMP) oraz dobrej praktyki higienicznej (GHP).

2.4. Standardowy nadzór weterynaryjny nad gospodarstwami rolnymi

W zakresie środków profilaktyki weterynaryjnej podejmowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podstawowe znaczenie ma ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób

zakaźnych zwierząt. Ustawa ta ustanawia nadzór organów administracji publicznej nad prowadzeniem działalności związanej z utrzymywaniem drobiu, określa warunki zapewniające odpowiedni poziom bezpieczeństwa epizootycznego dla prowadzenia tego rodzaju działalności oraz określa katalog środków nadzoru. Katalog ten obejmuje kompetencje organów administracji weterynaryjnej do wydawania aktów administracyjnych (decyzji administracyjnych) oraz prowadzenia działań faktycznych o charakterze materialno-technicznym.

Podjęcie działalności nadzorowanej w zakresie przewozu drobiu i obrotu nim, prowadzenia stacji kwarantanny albo zakładu drobiu jest dozwolone po stwierdzeniu, w drodze decyzji powiatowego lekarza weterynarii, spełnienia wymagań weterynaryjnych określonych dla danego rodzaju działalności. Powiatowy lekarz weterynarii, po otrzymaniu wniosku zainteresowanego podmiotu, wszczyna postępowanie administracyjne.

Powiatowy lekarz weterynarii, wydając decyzję o spełnieniu wymagań weterynaryjnych, nadaje weterynaryjny numer identyfikacyjny bądź na całość prowadzonej działalności, bądź poszczególnym obiektom budowlanym lub miejscom, w których ta działalność ma być prowadzona, lub osobom wykonującym określone czynności w ramach tej działalności.

Podmioty prowadzące działalność nadzorowaną informują powiatowego lekarza weterynarii o zaprzestaniu prowadzenia określonego rodzaju działalności nadzorowanej, a także o każdej zmianie stanu prawnego lub faktycznego związanego z prowadzeniem tej działalności, w zakresie dotyczącym wymagań weterynaryjnych. Informacja taka powinna zostać przekazana w formie pisemnej, w terminie siedmiu dni od dnia zaistnienia zdarzenia. Podmioty prowadzące działalność podlegającą nadzorowi organów Inspekcji Weterynaryjnej w zakresie wymagań weterynaryjnych zapewniają wymagania lokalizacyjne, zdrowotne, higieniczne, sanitarne, organizacyjne, techniczne lub technologiczne, zabezpieczające przed zagrożeniem epizootycznym, epidemicznym lub zapewniające właściwą jakość produktów, o których mowa w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

W ramach nadzoru sprawowanego przez organy Inspekcji Weterynaryjnej nad działalnością związaną z drobiem pracownikom Inspekcji, jak również osobom wyznaczonym do wykonywania określonych zadań w imieniu Inspekcji przysługuje prawo przeprowadzenia w każdym czasie kontroli w zakresie spełnienia przez podmioty nadzorowane wymagań weterynaryjnych. Uprawnienia kontrolne, oprócz prawa wstępu na teren podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, stosownie do art. 19 ust. 3 ustawy

z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, obejmują m.in. nieodpłatne pobieranie próbek do badań, żądanie pisemnych lub ustnych informacji w zakresie objętym przedmiotem kontroli, w tym żądanie okazywania i udostępniania dokumentów lub danych informatycznych.

Jeżeli w wyniku kontroli zostaną stwierdzone uchybienia w spełnianiu wymagań weterynaryjnych przez podmioty nadzorowane, organom Inspekcji Weterynaryjnej przysługują kompetencje dające możliwość doprowadzenia wadliwego stanu faktycznego do stanu nakazanego w przepisach prawa weterynaryjnego. Inspekcja Weterynaryjna działa w tym zakresie, łącząc realizację funkcji kontrolnych z zadaniami i kompetencjami właściwymi dla innych organów administracji publicznej, a w szczególności z uprawnieniami władczymi dającymi możliwość wydawania decyzji administracyjnych, w tym różnego rodzaju nakazów i zakazów.

W przypadku stwierdzenia, że przy prowadzeniu działalności nadzorowanej są naruszone wymagania weterynaryjne powiatowy lekarz weterynarii, stosownie do art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, może wydać jedną z następujących decyzji administracyjnych:

- 1) nakazującą usunięcie uchybień w określonym terminie;
- 2) nakazującą wstrzymanie działalności do czasu usunięcia uchybień;
- 3) zakazującą umieszczania na rynku zwierząt lub handlu określonymi zwierzętami będącymi przedmiotem działalności albo zakazującą produkcji, umieszczania na rynku lub handlu określonymi produktami wytwarzanymi przy prowadzeniu tej działalności.

Wybór decyzji pozostawiono uznaniu powiatowego lekarza weterynarii. Nie jest to jednak uznanie swobodne. Dokonując bowiem rozstrzygnięcia, organ Inspekcji musi mieć na względzie wynikające z naruszenia prawa weterynaryjnego zagrożenie dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt.

W przypadku niezastosowania się przez podmiot do nakazów lub zakazów wynikających z decyzji wydanej na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję, w której rozstrzyga o zakazie prowadzenia dalszej działalności przez podmiot oraz skreśla ten podmiot z rejestru podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, z tym zastrzeżeniem, że decyzja ta nie może z mocy prawa zostać wydana w stosunku do gospodarstw utrzymujących z drób, z wyjątkiem zakładów drobiu zgodnie z art. 9 ust. 3 wymienionej ustawy. Oznacza to, że brak dobrowolnego zastosowania się

przez podmiot do pierwszego rozstrzygnięcia powiatowego lekarza weterynarii skutkuje wydaniem w sprawie kolejnej, bardziej restrykcyjnej decyzji administracyjnej.

2.5. Wpis gospodarstw rolnych do rejestru

Zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, powiatowy lekarz weterynarii prowadzi rejestr podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną, o której mowa w ust. 2.4.

Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, Głównemu Lekarzowi Weterynarii dane zawarte w rejestrze, a także informacje o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tym rejestrze.”;

10) w ust. 2.7:

a) w akapicie pierwszym dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) rozporządzeniem Komisji (WE) nr 798/2008 z dnia 8 sierpnia 2008 r. ustanawiającym wykaz państw trzecich, terytoriów, stref lub grup, z których dopuszczalny jest przywóz do i tranzyt przez terytorium Wspólnoty drobiu i produktów drobiowych oraz wymogów dotyczących świadectw weterynaryjnych (Dz. Urz. UE L 226 z 23.08.2008, str. 1, z późn. zm.).”;

b) po akapicie ostatnim dodaje się akapit w brzmieniu:

„Dodatkowo dla każdej przesyłki zwierząt przemieszczanej na terytorium Unii Europejskiej, w tym podlegającej wywozowi do państwa trzeciego, wystawia się świadectwo zdrowia dla zwierząt w handlu wewnątrzwspólnotowym w systemie TRACES.”;

11) po ust. 2.7 dodaje się ust. 2.8 i 2.9 w brzmieniu:

„2.8. Pozostałe odpowiednie środki w celu zapewnienia identyfikacji zwierząt

W celu zapewnienia identyfikacji zwierząt podczas transportu, dla każdej przesyłki przemieszczanej na terytorium Unii Europejskiej wystawia się świadectwo zdrowia dla zwierząt w handlu wewnątrzwspólnotowym w systemie TRACES, zawierające szczegółowe dane dotyczące przesyłki, w szczególności miejsce pochodzenia i przeznaczenia oraz poświadczenie zdrowia zwierząt.

W przypadku przesyłek przeznaczonych do państw trzecich dane dotyczące przesyłki są również wprowadzane do systemu TRACES. W systemie tym jest odnotowywana również kontrola dobrostanu zwierząt na granicy.

Przy przywozie z krajów trzecich dla każdej przesyłki jest wystawiany dokument CVED zgodny z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 282/2004 z dnia 18 lutego 2004 r. wprowadzającym dokument zgłoszenia i kontroli weterynaryjnych dotyczących zwierząt wwożo-

nych do Wspólnoty pochodzących z krajów trzecich (Dz. Urz. UE L 49 z 19.02.2004, str. 11, z późn. zm.), którego oryginał towarzyszy przesyłce do miejsca przeznaczenia. Dodatkowo wersja elektroniczna dokumentu CVED jest wprowadzana do systemu TRACES.

2.9. Informacje i ocena w odniesieniu do środków, zarządzania i infrastruktury w zakresie bezpieczeństwa biologicznego, obowiązujących w stadach lub gospodarstwach, których to dotyczy

Wymagania i sposób postępowania przy utrzymywaniu brojlerów gatunku kura (*Gallus gallus*) określa rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej.

Zaleca się stosowanie przez hodowców drobiu środków bioasekuracji w gospodarstwie. W tym zakresie jest dostępny szereg publikacji dotyczących zasad dobrej praktyki pro-

dukcyjnej (GMP) oraz dobrej praktyki higienicznej (GHP).

Dodatkowe informacje dotyczące kwestii bezpieczeństwa biologicznego są systematycznie umieszczane na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii.”;

12) po ust. 3.4 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Szczegółowe założenia programu na 2011 r.

4.1. Środki przewidziane programem

4.1.1. Podsumowanie środków przewidzianych programem

Okres trwania programu: 2011 r.

- ☒ Kontrola
- ☒ Badania
- ☒ Obróbka produktów pochodzenia zwierzęcego
- ☒ Usuwanie produktów pochodzenia zwierzęcego
- ☒ Monitorowanie lub nadzór
- ☒ Inne środki: unieszkodliwianie lub obróbka paszy.

4.2. Sytuacja epizootyczna

4.2.1. Dane dotyczące rozwoju choroby

Rok: 2009

Stan na dzień: 31.12.2009 r. (wyniki badań wykonywanych z inicjatywy hodowcy i przez powiatowego lekarza weterynarii)

Gatunek: **Gallus gallus**Choroba/zakażenie^{a)}: *Salmonella* Enteritidis lub *Salmonella* Typhimurium

Region	Rodzaj stad ^{b)}	Łączna liczba stad ^{c)}	Łączna liczba zwierząt	Łączna liczba stad objęta programem	Liczba zbada- nych stad ^{d)}	Liczba stad z dodatnim wynikiem ^{a)}		Łączna liczba zwierząt ubitych lub zabitych ^{a)}		Ilość zniszczonych jaj lub masa w tonach ^{a)}		Ilość jaj skierowanych do przetworstwa (liczba sztuk lub masa w tonach) ^{a)}	
						(a1)	(a2)	(a3)	(a4)	(a3)	(a4)	(a3)	(a4)
Rzecz- pospolita Polska													
Ogółem	Stada brojle- rów ga- tunku kura (<i>Gallus gallus</i>)	21 643	722 503 630	21 314	20 665	128		55	0	2 411 424	0	—	—

^{a)} Dla salmonellozy odzwierzęcej należy wskazać serotypy objęte programem kontroli: (a1) dla *Salmonella* Enteritidis, (a2) dla *Salmonella* Typhimurium, (a3) dla innych serotypów — określić stosownie do sytuacji, (a4) dla *Salmonella* Enteritidis lub *Salmonella* Typhimurium.

^{b)} Stada brojlerów.

^{c)} Łączna liczba stad w regionie, włączając stada kwalifikujące się i niekwalifikujące się do programu.

^{d)} Należy zbadać środki do wykonania testu stada objętego programem na obecność *Salmonella*. W tej kolumnie nie należy stada liczyć dwa razy, nawet jeżeli przebadano je więcej niż jeden raz.

^{e)} Jeżeli stado zbadano więcej niż jeden raz, dodatni wynik badania jest brany pod uwagę tylko raz.

Niektóre stada mogły zostać zbadane więcej niż jeden raz; większa liczba zbadanych stad, niż stad wykazanych w tabeli „łączna liczba stad”, wynika z faktu, że w ciągu roku w gospodarstwie jest kilka cykli produkcyjnych brojlerów.

4.3. Dane rozwarstwione dotyczące badań w ramach nadzoru i badań laboratoryjnych

Rok: 2009

Gatunek zwierząt (a): drób

Kategoria (b): stada brojlerów (stada na 3 tygodnie przed przemieszczeniem do rzeźni)

Opis zastosowanych badań serologicznych: zgodnie z pkt 3 załącznika do rozporządzenia nr 646/2007

Opis zastosowanych badań mikrobiologicznych i wirusologicznych: zgodnie z pkt 3 załącznika do rozporządzenia nr 646/2007

Opis innych zastosowanych badań: nie dotyczy

Region (c)	Badania serologiczne		Badania mikrobiologiczne i wirusologiczne		Inne badania	
	Liczba zbadanych próbek (d)	Liczba próbek z wynikiem dodatnim (e)	Liczba zbadanych próbek (d)	Liczba próbek z wynikiem dodatnim (e)	Liczba zbadanych próbek (d)	Liczba próbek z wynikiem dodatnim (e)
Rzeczpospolita Polska	259	128	913	128	—	—

- (a) Gatunek zwierząt, w razie potrzeby.
(b) Kategoria/dodatkowe określenia: brojlerzy.
(c) Region określony w zatwierdzonym dla danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej programie kontroli i zwalczania chorób.
(d) Liczba zbadanych próbek.
(e) Liczba próbek z wynikiem dodatnim.

4.4. Dane dotyczące zakażenia

Rok: 2009

Gatunek zwierząt (a): stada brojlerów

Region (b)	Liczba zakażonych stad (c)	Liczba zakażonych zwierząt
Rzeczpospolita Polska	128	2 411 424 (d)

- (a) Gatunek zwierząt, w razie potrzeby.
(b) Region określony w zatwierdzonym dla danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej programie kontroli i zwalczania chorób.
(c) Stada lub gospodarstwa, stosownie do sytuacji.
(d) Liczba zakażonych zwierząt ubitych lub zabitych w ramach programu.

4.5. Założenia programu

4.5.1. Założenia związane z badaniami

4.5.1.1. Założenia w zakresie badań diagnostycznych

1) Gatunek zwierząt (a): stada brojlerów

Region (b)	Rodzaj badania (c)	Populacja docelowa (d)	Rodzaj próbki (e)	Cel (f)	Liczba planowanych badań
Rzeczpospolita Polska	badanie bakteriologiczne	stada brojlerów	odchody/okładziny na buty lub skarpety	wykrycie stada zakażonego	1920
				stwierdzenie skuteczności przeprowadzonej dezynfekcji	460
	badanie serologiczne			stwierdzenie efektu hamującego	1920
				określenie serotypu	272

- (a) Gatunek, w razie potrzeby.
- (b) Region określony w zatwierdzonym dla danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej programie kontroli i zwalczania chorób.
- (c) Opis badania.
- (d) Wyszczególnienie gatunków i kategorii zwierząt objętych programem, w razie potrzeby.
- (e) Opis próbki (np. odchody).
- (f) Opis celu (np. nadzór, monitorowanie, kontrola szczepień).

4.5.1.2. Założenia w zakresie badania stad

Rok: **2011** Stan na dzień: 31.12.2009 r. Choroba/zakażenie^{a)}: ***Salmonella Enteritidis*** lub ***Salmonella Typhimurium***
Gatunek: ***Gallus gallus***

Region	Rodzaj stad ^{b)}	Łączna liczba stad ^{c)}	Łączna liczba zwierząt	Łączna liczba stad objętych programem	Łączna liczba zwierząt objętych programem	Spodziewana liczba stad z dodatnim wynikiem ^{a)}	Spodziewana liczba stad do likwidacji ^{e)}		Spodziewana łączna liczba zwierząt do ubicia lub zabicia ^{a)}		Spodziewana ilość jaj zniszczenia (liczba sztuk lub masa w tonach) ^{a)}		Spodziewana ilość jaj skierowana do przetwórstwa (liczba sztuk lub masa w tonach) ^{a)}	
						(a1)	(a2)	(a3)	(a4)	(a3)	(a4)	(a3)	(a4)	(a3)
Rzeczpospolita Polska														
Ogółem	Stada brojlerów gatunku kura (<i>Gallus gallus</i>)	21 660	731 439 506	21 310	713 592 670	20 702	115			2 300 000	—	—	—	—

^{a)} Dla salmonellozy odzwierzęcej należy wskazać serotypy objęte programem kontroli: (a1) dla *Salmonella Enteritidis*, (a2) dla *Salmonella Typhimurium*, (a3) dla innych serotypów — określić stosownie do sytuacji, (a4) dla *Salmonella Enteritidis* lub *Salmonella Typhimurium*.
^{b)} Stada brojlerów.
^{c)} Łączna liczba stad w regionie, włączając stada kwalifikujące się i niekwalifikujące się do programu.
^{d)} Należy zbadać środki do wykonania testu stada objętego programem na obecność *Salmonella*. W tej kolumnie nie należy stada liczyć dwa razy, nawet jeżeli przebadano je więcej niż jeden raz.
^{e)} Jeżeli stado zbadano więcej niż jeden raz, próba pozytywna brana jest pod uwagę tylko raz.

4.6. Szczegółowa analiza szacunkowych kosztów programu¹⁾

Koszty	Wyszczególnienie	Liczba jednostek	Koszt jednostkowy (w złotych)	Koszt jednostkowy (w euro)	Suma ogółem (w złotych)	Suma ogółem (w euro) ²⁾	Wniosek o finansowanie wspólnotowe
1	2	3	4	5	6	7	8
1. Badania							
1.1. Koszt badań laboratoryjnych	Liczba planowanych badań bakteriologicznych w ramach urzędowego pobierania próbek	1920	40 zł	9,89	76 800	18 980,30	tak
	Liczba planowanych badań w kierunku określenia serotypu odpowiednich izolatów	272	95 zł	23,48	25 840	6 386,08	tak
	Badanie efektu hamującego wzrost bakterii	1920	0,50 zł	0,12	960	237,25	tak
	Badanie w kierunku stwierdzenia skuteczności przeprowadzonej dezynfekcji	460 (115 × 4 próbki)	30 zł	7,41	13 800	3 410,52	tak
1.2. Koszt pobierania próbek	Pobranie próbek	2035 pobrań (1920 pobrań + 115 pobrań)	41 zł	—	83 435	—	nie
	Dojazd do fermy w celu pobrania próbek	2035 × 40 km	0,8358 zł/km	—	68 034,12	—	nie
	Dowóz próbek do laboratorium	2035 × 160 km	0,8358 zł/km	—	272 136,48	—	nie
1.3. Inne koszty	Materiały, sprzęt potrzebny do pobrania próbek na fermie	2035	13,98 zł	—	28 449,30	—	nie
2. Szczepienie lub obróbka produktów zwierzęcych	—	—	—	—	—	—	—
3. Ubój i zniszczenie	—	—	—	—	—	—	—
3.1. Odszkodowanie	Za pasze	58 stad × 15 t	1095 zł/t	—	952 650	—	nie
3.2. Koszty transportu brojlerów gatunku kura (<i>Gallus gallus</i>)	—	—	—	—	—	—	—
3.3. Koszty unieszkodliwiania	Paszy	58 stad × 15 t	0,60 zł/kg	—	522 000	—	nie

1	2	3	4	5	6	7	8
3.4. Strata w przypadku uboju	—	—	—	—	—	—	—
3.5. Koszt obróbki produktów	Obróbka chemiczna paszy	57 x 15 000 kg (15 t)	0,02 zł/kg	—	17 100	—	nie
4. Czyszczenie i odkażanie ³⁾	Nie dotyczy	—	—	—	—	—	—
5. Wynagrodzenia (pracownicy zatrudnieni wyłącznie do celów programu)	Rzeczoznawcy	115 stad x 2 godz. x 2 rzeczoznawców	27,67 zł/godz.	—	12 728,20	—	nie
	Koszty dojazdu rzeczoznawcy	115 x 2 rzeczoznawców x 40 km	0,8358 zł/km	—	7 689,36	—	nie
6. Materiały eksploatacyjne i sprzęt specjalny	—	—	—	—	—	—	—
7. Inne koszty	—	—	—	—	—	—	—
OGÓŁEM					2 081 622,46	—	
OGÓŁEM (koszty kwalifikowane)					117 400	29 014,15 ⁴⁾	

¹⁾ Analiza obejmuje szacunki kosztów ponoszonych w ramach programu. Nie wlicza się kosztów stałych. Wszystkie wartości są podane bez VAT. Koszty programu zostały obliczone dla wszystkich stad brojlerów objętych programem. Są to szacunkowe koszty, które zostaną dostosowane do wielkości wydatków przewidywanych na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt w ustawie budżetowej na rok 2011.

²⁾ Koszt programu obliczono wg kursu euro Europejskiego Banku Centralnego z dnia 29 stycznia 2010 r., który wynosił 4,0463 zł. Sumę ogółem w euro wyliczono na podstawie sumy ogółem w złotych, natomiast koszt jednostkowy w euro jest podany w zaokrągleniu do 2 miejsc po przecinku.

³⁾ Odkazanie jest rutynową czynnością wykonywaną zawsze przed zasiedleniem obiektu, stąd jego koszty są ponoszone przez hodowcę.

⁴⁾ Koszty kwalifikowane, które zostaną zawarte we wniosku o finansowanie wspólnotowe, wynoszą 29 014,16 euro.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: D. Tusk